

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Vandaag hoorden we in het evangelie
een bijzondere gelijkenis.
Jezus schetst ons een beeld
van een onrechtvaardige rechter.
Wij zouden daar misschien
even van kunnen schrikken.
Je kunt God de Vader toch niet vergelijken
met een onrechtvaardige rechter!
Maar Jezus gebruikt juist dit negatieve beeld
om zo nog beter de goedheid van God
te kunnen laten zien.

En zo laat Jezus eerst zien
dat zelfs deze onrechtvaardige rechter
uiteindelijk toch gehoor geeft aan een arme weduwe?
Omdat zij maar aan 'zijn kop bleef zeuren'!
Ze houdt niet op om de rechter te bezoeken.
En daarom helpt deze oneerlijke rechter
uiteindelijk toch maar deze arme weduwe.
En dat is precies het punt
waar Jezus in deze gelijkenis op uit wil komen.
Als deze onrechtvaardige rechter
uiteindelijk toch maar gehoor geeft
aan deze arme weduwe,
hoeveel te meer zal dan onze goede God
ons bidden en smeken serieus nemen.
Daarom, geef niet op om te bidden tot de goede God.
Hou vol!
Precies zoals deze arme weduwe dat deed.

In deze gelijkenis zien wij dus twee personen.
Een oneerlijke rechter en een arme weduwe.
Maar er is nog een derde persoon.
Die zou je bijna over het hoofd zien.
Hij wordt ook maar in één zinnetje genoemd:

'De tegenstander.'

Hoort u maar, ik lees u dat ene zinnetje
nog een keer voor:

De arme weduwe verzoekt de oneerlijke rechter,
en nou komt het:

'Verschaf mij recht ten opzichte van mijn tegenstander.'

Er was dus blijkbaar ook nog sprake
van een derde partij: een tegenstander.

Iemand die op een of andere manier
deze arme weduwe in de problemen bracht.

Je hoort dat helaas nog wel eens in het nieuws:

Dat criminelen het soms zelfs gemunt hebben
op oudere mensen.

Dat ze oudere mensen bijvoorbeeld beroven van hun geldpasje.
Vreselijk.

Een tegenstander.

Daarom is het goed om te weten
dat er altijd drie partijen zijn
als wij bidden.

Allereerst bidden wij tot God,
onze eerlijke rechter!

Dan bidden wij vóór iemand.

Vaak onszelf, laten we maar eerlijk zijn.

Of voor iemand anders.

Maar er is ook altijd nog een derde partij.

Ons bidden is ook altijd tegen iemand gericht.

Onze tegenstander.

Hoe die zich ook manifesteert.

Meestal heel onzichtbaar, heel onduidelijk.

Maar laten we hem nooit helemaal

uit het oog verliezen.

Natuurlijk kunnen we ook wel eens teveel
met onze tegenstander bezig zijn.

Zoveel, dat we God bijna vergeten.

Mensen die continu praten over
hoe slecht het allemaal in de wereld gaat.
U kent dat gepraat wel.
Ik maak me daar ook nog wel eens schuldig aan.
En we leven natuurlijk ook in een zorgelijke wereld.
Maar we moeten altijd opletten,
dat we God daarbij nooit uit het oog verliezen.

Als we kijken naar het Onze Vader,
het gebed dat Jezus ons gegeven heeft,
dan zien we daar een perfect evenwicht in.
In dat gebed bidden wij allereerst tot God:
Uw Rijk kome,
Uw wil geschiede.
Blijkbaar leven wij in een wereld,
waarin Gods Rijk nog moet komen.
Anders zouden wij daar niet voor hoeven te bidden.
Uw Rijk kome.
En blijkbaar is niet alles, wat er in onze wereld gebeurt,
Gods wil.
Daarom moeten wij bidden:
Uw wil geschiede.

Maar er is nog iets.
Wij zouden misschien denken
dat de almachtige God zelf wel bepaalt
wanneer Hij komt.
En dat de almachtige God er zelf wel voor zal zorgen
dat Hij zijn zin krijgt.
Misschien!
Maar toch wil God ook dat wij Hem daarom bidden.
Weet u, God is een God van liefde.
We zeggen ook wel eens: God is een 'gentleman'.
Dat wil zeggen:
God is geen tiran die zijn Rijk doordrukt.
Met ijzeren vuist.
En God is geen tiran die altijd
zijn wil doordrukt.

Hij is een God van liefde.
En daarom wil Hij dat wij Hem vragen en uitnodigen:
Uw Rijk kome.
Uw wil geschiede.

En dan pas op het einde van het 'Onze Vader'
komt de tegenstander in beeld.
De derde partij.
'Maar verlos ons van het kwade.'
Wij zouden hem misschien liever helemaal willen weglaten.
Dat zou de arme weduwe in de gelijkenis van vandaag
misschien ook wel liever doen.
Maar helaas, de tegenstander spaart niemand,
zelfs een arme weduwe wordt niet gespaard.

Dan wil ik tot slot nog één suggestie doen.
Hebt u wel eens met uw handen omhoog gebeden?
Dat moet u eens doen,
misschien als niemand u kan zien!
Maar dat is echt een ervaring.
Als ik soms helemaal niet meer weet
hoe te bidden,
dan doe ik wel eens ten einde raad
mijn handen omhoog.
En dat is altijd zo'n wonderlijke ervaring.

Dat is wat wij hoorden in de eerste lezing.
Als Mozes boven op de berg
zijn handen ophief naar God,
dan zag hij hoe beneden Gods volk
aan de winnende hand was ten opzichte van de vijand.
Maar liet Mozes van vermoeidheid
zijn handen zakken,
dan was de vijand aan de winnende hand.

Oh, ik hoop zo
dat wij uit het evangelie van vandaag mogen leren,
dat Jezus ons tot biddende mensen wil maken.